

L'últim bosc de l'Horta Nord, amenaçat

L'Eixereta té una extensió de 50.000 metres quadrats i, juntament amb el jardí del Col·legi del Sagrat Cor de Godella, situat al seu costat, constitueix l'única mostra del que degué ser un antic alzinar de carrasca.

Els estudis efectuats per la Diputació i la Universitat de València coincideixen a destacar que la zona és un testimoni únic de la vegetació primitiva i com a tal té un valor excepcional. Es tracta del darrer fragment de bosc mediterrani de la comarca i alguns botànics hi han trobat espècies vegetals que no han estat observades anteriorment en la zona.

La història de la classificació urbanística de l'Eixereta és un autèntic trencaclosques on la política i els interessos de la propietat es barregen de manera moltes vegades poc clara.

En el Pla General d'Ordenació Urbana de València i la seua comarca, de 1966, la zona apareix delimitada com a «ciutat-jardí», encara que una part rebia la qualificació de «zona de tolerància industrial». Durant molt de temps, la família Aparicio, la propietària, rebutjà fer actuacions urbanístiques a la zona, però el 1983, davant la falta d'una revisió del pla general, l'Ajuntament de Burjassot va aprovar una delimitació d'usos del sòl en la qual la zona de la pinada apareix qualificada com a sòl urbà.

Aprofitant aquesta avinentesa, una immobiliària, FIVSA, en representació de la propietat, començà els tràmits per a l'obtenció d'una modificació del pla del 1966 per a, segons consta en la memòria, «ordenar la zona i salvar la part més important de la pinada». El maig del 1985 aquesta proposta de modificació va ser aprovada, després d'haver estat rebutjada repetidament pel Consell de la Generalitat.

El pas següent va ser la tramitació d'un «pla especial de reforma interior» (PERI) per part dels propietaris. Aquest PERI contemplava la construcció de 290 habitatges, 120 en blocs i la resta unifamiliars, construïts en 27.500 m², conservant com a zona verda 28.802 m².

Els arquitectes municipals de Burjassot, però, rebutjaren el PERI basant-se en defectes de forma i en l'interès ecològic de la zona. A partir d'aquest moment, propietaris i corporació iniciaren una batalla en els tribunals pel control urbanístic dels terrenys. Finalment, l'Ajuntament entaulà converses

L'Eixereta, l'últim bosc mediterrani de l'Horta Nord, podria desaparèixer si es duguera a terme un conveni projectat entre els propietaris dels terrenys i l'Ajuntament de Burjassot, que preveu construir a la zona 300 habitatges unifamiliars.

Jordi Sebastià

nització, de valor forestal». La norma 27 aclaria que aquest sòl «ha de ser preservat especialment del procés urbanitzador i se'n potenciarà el valor específic».

L'Ajuntament i la propietat han insistit que les construccions només afectaran una part del bosc i que la majoria es realitzarà a l'horta, però els informes dels botànics i els ecologistes consultats són unànimes: si el bosc queda tancat com preveu el conveni, no podrà suportar la pressió ambiental i quedarà condemnat a mort.

La posició de la corporació ha resul-

Els veïns de Burjassot pretenen que l'Eixereta siga declarada zona verda.

amb els propietaris i preparà un conveni conjunt que satisfera les dues parts.

En aquest conveni, molt més favorable per al poble segons l'Ajuntament, la propietat amplia les edificacions a 300, però la majoria són unifamiliars, i regala, a preu simbòlic (al municipi) la pinada, perquè els edificis se situaven en l'horta que l'envolta. Aquest acord encara no ha pogut ser signat perquè el secretari de l'Ajuntament ha observat diverses irregularitats i ha introduït distintes modificacions que han estat rebutjades categòricament per FIVSA.

Mentrestant, els veïns de Burjassot, amb l'empenta inicial del Grup de Joves el Bassot, han constituït la Coordinadora en Defensa de l'Eixereta i han començat a investigar distints punts foscos. En primer lloc, el conveni incompleix totalment les Normes de Coordinació Metropolitana que la Conselleria d'Obres Públiques havia aprovat el juliol del 1988, on la zona, tant el bosc com l'horta, quedava qualificada de «sòl no apte per a la urba-

tat desconcertant, perquè és difícil creure que els propietaris hagen acceptat canviar el PERI a risc de perdre beneficis en un projecte tan important econòmicament que havien guanyat davant el Suprem. Resulta, en canvi, coherent sí es té en compte que la sentència no fa cap consideració sobre el contingut del PERI i només obliga a tramitar-lo, donant a la Conselleria la competència d'aprovar-lo o no. La política de la regidoria d'urbanisme ha resultat últimament polèmica, perquè la comissió provincial l'ha sancionada per permetre edificacions industrials en l'horta.

Actualment s'està redactant el Pla General d'Ordenació Urbana de Burjassot que haurà d'estar acabat enguany. La Coordinadora ha proposat que s'hi declare l'Eixereta zona verda, cosa que invalidaria qualsevol altre plantejament, i proposa que se sol·liciten ajudes a la Conselleria per pagar el preu de l'expropiació, però l'Ajuntament sembla determinat a continuar amb el conveni. □